

skyldt Varetægtsfængsel afgøres, som af Folketinget vedtaget, af Nævningerne, medens Erstatningens Størrelse fastsættes af Retten. Endelig fulgtes vel Landstingets Vedtagelse med Hensyn til Nr. 4, for saa vidt som Alternativet: „Retten“ eller „Justitsministeren“ blev forladt, men det skete paa den Maade, at det herefter alene skal være Justitsministeren (og ikke, som Landstinget havde vedtaget, alene Retten, i hvis Haand Bevillingsmyndigheden skal ligge. At den anden Række Ændringsforslag optoges Nr. 6, 7 og 10, dog saaledes at Beløbet under Nr. 3 sattes op til 300 Kr. og Beløbet under 6 og 7 sattes ned til 100 Kr. Udenfor Dissenspunkterne mellem Tingene indeholdt Flertallets Indstilling, at Kvinder kunne blive Politifuldmægtige — Det førstnævnte Mindretal indstiller i sine Forslag, „at Retsplejen adskilles fra Forvaltningen, saaledes som Grundlovens § 71 kræver det, at Nævnets Sammensætning bliver fuldt betryggende for det menige Folks Deltagelse i Domsmagten, at Nævningers Indførelse i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser (Grundlovens § 74), bliver virkelig og fyldig, at Individernes Ret skærmes ved Afskaffelse af de dømmende Kommissioner, at Dommerens Uheldeth overfor den sigtede støttes ved Indførelse af en Anklagemyndighed, og sluttelig at Befolkningen sikres mod Plagerier af Bøder til Interesseskasser“ — i det sidste Punkt slutter Ellinger sig til Mindretallet — 3: væsentlig de samme Forslag, som Krabbe m. fl. stillede ved Folketingets 3. Behandling (se ovfr. pag. 164 - 165). — Det andet Mindretal (Ellinger) udtaler, at det ikke kan tilraade at vedtage en Retsreform som den af Flertallet foreslaaede. „Ganske vist indeholder Grundloven en Bestemmelse om Nævningers Medvirkning i Retsplejen, men i denne Omstændighed alene kan der dog ikke ligge en Forpligtelse for os til 60 Aar senere at indføre Nævninger; man ser nu anderledes paa denne Institution, end de Mænd gjorde, der affattede Grundloven; skønt Grundloven ogsaa paabyder Adskillelse imellem den dømmende og den administrative Myndighed, agter man jo dog nu at gennemføre en Retsreform uden en saadan Adskillelse. Det skal villigt erkendes, at der fra anden Side er vist en væsentlig Imødekommen overfor de Krav, man fra Højres Side har stillet med Hensyn til en eventuel Udnævnelse af Nævninger saavel som paa en Række andre Punkter, men Mindretallet mener, at skal det læge Element med ind i Retsordningen, da er Meddomsmænd af langt større Værdi end Nævninger“. „Et utvivlsomt Gode er nærværende Forslag i Sammenligning med andre tidligere derved, at det skaffer Staten, Kommunen og Befolkningen mindre Udgifter, Befolkningen mindre Ulejlighed, men det stiller sig overmaade tvivlsomt, om ikke Retsikkerheden her i Landet vil gaa kendeligt tilbage ved det System, der her indføres i Strafferetsplejen. Da Offent-

gult
 tal

?
 ? }